

Per les obres els coneixereu

«No contribueix a la independència dibuixar la realitat en blanc i negre, si s'exclou com a interlocutor a aquells que no són pota negra independentista»

S'ha acabat amb l'especulació. El PSOE havia de canviar el codi penal abans de desembre. S'havia de retornar a la Taula de diàleg. I calia tramitar l'indult. Tot s'anava ajornat amb excuses de mal pagador, esperant les eleccions al Parlament. Què té a veure una cosa i l'altra? Però ara, que es volen retardar, el PSOE d'Illa queda amb el cul a l'aire. I per això, les seves sucursals presenten impugnacions al retard electoral. Un exemple clar que hauria d'obrir els ulls als electors progressistes de socialistes i comuns sobre com la majoria d'accions empreses pel govern liderat pel PSOE no ens acosten ni a la justícia social ni a una democràcia plena.

Sense ser exhaustius, aquesta setmana apareixen noves dades del finançament públic dels capricis del presumpte delinqüent emèrit. Continua el bloqueig a qualsevol investigació dels Borbons. I la impunitat amb la qual actuen sectors sencers de l'exèrcit amb pretensions colpistes i unitats militars clarament feixistitzants; la no depuració o extinció d'aquestes unitats com fa Alemanya amb les filonazis; però en canvi, l'increment de despesa en armament fins a 14.000 milions.

L'ocultació sistemàtica dels fils que connecten la policia patriòtica amb les operacions d'intoxicació a Catalunya i, presumptament, amb l'atemptat de Barcelona i Cambrils. La continuïtat de la justificació del rescat de la banca, els impostos de mínims a les grans empreses i la tolerància a l'elusió i el frau fiscal. La continuïtat de la protecció dels interessos de les grans companyies oligopolistes de serveis (telefonía, gas, electricitat, autopistes....) amb l'estratègia de portes giratòries pels seus exministres. La manca d'humanitat en relació amb els presos polítics i la mútua utilització entre govern i fiscalia/policia patriòtica per tal de continuar amb la causa general contra els dissidents polítics. Amb aquesta realitat estructural, hi ha gent que pregunta, lògicament, perquè ERC i Bildu van votar els pressupostos. La resposta és simple.

Primer, l'emergència social fa que partits responsables mirin de rascar el que puguin a favor de la seva gent. Segon, el PSOE és un MAL menor, i el PP, Cs i Vox són un MAL MAJOR, que no portaria més independentistes, sinó més repressió encara i més gir a la dreta que el PSOE, que ja és dir. Tercer, perquè votant els pressupostos i evitant que ho fes Cs, s'esberlava, ni que fos puntualment, el front espanyolista obrint finestres d'oportunitat, que ja es veurà si al llarg de la legislatura es poden aprofitar o no. L'alternativa al mal menor era la garantia de finestres tancades i barrades. L'autoritat que dona haver votat els pressupostos s'ha de fer servir per denunciar que, ni que menor al PP, el PSOE està fent mal a la democràcia i a la justícia social.

Però, a l'altra banda de l'espectre català, els votants independentistes de centre o nacionalistes haurien d'analitzar què aporta a la independència qui es capaç de criticar el govern del que forma part, tant si pren mesures dràstiques contra la Covid, com si no les pren. Què aporta a la independència haver donat la presidència de la Diputació als socialistes, el segon òrgan de govern amb més poder econòmic i de gestió del país després de la Generalitat; governar-hi junts i evitar una resolució sobre la presumpta corrupció. Què aporta a la independència autoafirmar-se com a únic i nítid independentista mentre es titlla de traïdors a la resta. O bé carregar-se sistemàticament les propostes de l'altre actor polític per covardes, venudes, botifleres, i al cap de poc temps fer les mateixes i vendre-les com a jugades mestres.

Què aporta donar per fracassada la taula de diàleg mentre es proposa un referèndum pactat amb l'Estat, però des de Waterloo. O que cal un govern renovant lleialtat i tractar-nos com aliats, després d'haver practicat el contrari. Què aporta a la independència continuar evitant l'empoderament de la gent que només s'assolirà si són conscients de totes les dificultats: "Si

superem el 50%, desplegar la independència proclamada amb l'aval del Parlament" deia en un tuit Puigdemont, sense dir amb quin poder coercitiu superior al que vam mostrar l'octubre del 2017 ho podem fer i com el construïm. No contribueix a la independència dibuixar la realitat en blanc i negre, si s'exclou sistemàticament com a interlocutor en el debat per una democràcia avançada, contra la repressió, per l'autodeterminació, aquells que no són pota negra independentista. Tota política que no vagi adreçada a sumar i adreçar-se al 80% acaba essent una política antiindependentista.

Repasant diaris dels mesos anteriors a la fundació d'Esquerra Republicana i de l'arribada de la República i la Generalitat he trobat aquesta perla d'actualitat: "La lluita continua; res no ha canviat. Cal no fer cas dels (...) que no creuen amb el seu triomf perquè no s'ha guanyat a la primera embranzida, dels que sols saben criticar, però mai no fan res. Cal confiar; res no vol dir que hagi fracassat per diverses causes el primer intent. El règim trontolla més que mai. Aportem doncs, tots, en lloc de criticar i discutir esdeveniments passats, el nostre petit esforç als que treballen per l'enderrocament de l'actual règim, ajudant amb el què puguem, per tal d'assolir el triomf de la República democràtica". "Hi ha a Catalunya, molts separatistes verbals i teòrics. Aquests senyors, (...) no es mogueren mai de casa. Per un cantó injuriaven, quan podien, en Macià(...). Per altra banda, el seu separatisme no els permetia ajudar cap dels moviments revolucionaris que s'intentaren i que tenien un caràcter general per tot Espanya" Fragments de l'editorial i d'un article de J. Lluhí Vallescà a l'Opinió del 13.02.1931, grup fundador d'Esquerra Republicana de Catalunya.